

Gocaman İrabbim Gimseyi Açıkla Terbiye Ediveemesin 2 Bölüm

– Sami Biber · 20 Şubat 2026

GOCAMAN İRABBİM GİMSEYİ AÇIKLA TERBİYE EDİVEEMESİN. -2. BÖLÜM-

Geçen bölümde torun, dedesine “-Eyi ya zebaniler salmasınlar Şeytan’ı. Allah da zebanilere kızıp onları Cehennem’den Cennet’e atsın. Bundan daha güzel şey mi olu?” Diye sormuştu ve ben de içimden “ Haydi buna da cevap ver de görelim.” demiştim dedeye.

Şimdi oradan devam ediyoruz.

*****

Dede cevabı patlattı:

-Torunum ! Zebanile çok uzun zamandan beri hep Cehennem’de çalıştırdıklarından o ortama alıştırmışle elbette. İsanın memleketinden ayrılması goley mi? Sen hiç gurbet görmediğin için nerden biliverecen? Zordur gurbetlik. Hasreti va, yeni bir ortama alışması vaa, dilini bilmen, adetini töresini bilmen. O yüzden “Cennet” lafını duyunca ödleri sıdıyo (Ödleri kopuyor yani) zebanilerin.

İçimden “ Helal dede. İyi kıvırdın.” Dedim. Gerçekten de dede süperdi doğrusu.

Dede devam etti.

-Melekle, Şeytan'ı alverip İrabbımın huzuruna çıkarveemişler. İrabbım sormuş yine " De bagalım şetan-ı alvehinnahle. Ben kimin, sen kimsin?"

Şeytan yine hükela hükela cuvab veemiş: " Sen sensin, ben benim.

İrabbım fena halde gazaplanmış. " Götürüveerin bu deyyusu bin yıl daha Cehennem'de galsın. O zaman görür ebesinin örekesini" Demiş.

Torun atıldı.

-Dedeee. Öreke ne?

Dede cevap verdi.

-Hanı ninenin vaa ya kirmen. O işte.

-Eee. Kirmen ne alaka?

-Torunum ! İrabbımın cezasına uğrayan biri hayalında hep bu kirmeni görürmüş. Neden böyle imiş bilemeyon gaari. Takdir-i ilahi...

[Öreke aslında tam olarak eskiden ebelerin doğum yapacak kadınları oturttukları, doğumun gerçekleştiği sandalyedir. Günümüzde doğum koltuğu diyoruz bunlara.]

Neyse...Melekle Şeytan'ı yine almış yine Cehennem gapısına getiriveemişle. Demişle ki: " Bu deyyusu bin sene daha fırında dudacakmışsınız. Yüce İrabbımın emri."

Baş zebani itiraz ediveemiş. " Ohooooo, iyice suyunu çıkarivediniz. Bundan kelli artık eline bir tepsi baklava, iki dene badılcan, bir dene oğlak budu alan "şunu da fırına adivee" diye kapımıza dayaniveri gari. İşin yogsa aaşama gada millete badılcan közle, mısır pişir... Yok yani mesai ücreti filan da veren yok. Boğaz tokluğuna çalışan ıšana bu gada zulüm da olmaz ki."

Melekle üzüntüyle başlarını eğmişle. "Haglısın gaadeş. Emme bizim de edeceğimiz bir şey yok. Biz de emir guluyuz. Yüce İrabbım "Götürüverin " Dedi. Yoosa biz de meraklı değiliz senin Nâr-ı cehennemine.

Derkene Şeytan'ı bin sene daha Cehennem'de dutmuş İrabbım. Bin sene sonra meleklere yine " Gidin o deyyusu çıkarıverin gari. " Demiş.

Bin sene sonra meleklerle bir kez daha Cehennem'in gapısına gelmişle. Zebanilerle "verirdin, vermezdin", kavga döğüş sonunda aliveemişler Şeytan'ı, yine Yüce İrabbımın huzuruna çıkarmışlar.

Yüce İrabbım yine sormuş Şeytan'a " De bagem goca namıssız. Ben kimin, sen kimsin?"

Şeytan " Yav beni ikide bir solaryuma sokup sonra ne diye bu soruyu soruyon ki. Sen sensin ben de benim " Diye cuvab veemiş.

Yüce İrabbım "Ulen bu namıssızı ateşten yaradığım için ateş tesir etmiyo köpeğe." Dedikten sonra meleklerle emretmiş:"Bunu zencire vurun. Elli sene aç galsın. O zaman görecen ben onun fiyakasını"

Melek demiş ki: " Bu namıssız bin sene ateşte yandı yine ağı başına gelmedi. Şimdi elli sene bir şey yemese ne olacak ki?"

Yüce İrabbım " Len siz işinize bagsanıza. Size ne deynosam onu yapın. Son zamanlarda bunlara da bir şey oldu. Emirlerimi sorgulayıveriyolar. Şeytan diyo hepsini sok Cehenneme" dediği anda Şeytan atılmış: " Ben ne deycen? Bene ne , Cehennem'e mi adıyon, burada mı dutuyon? Bene sorduğun mu va? Bene sorsan sevap işleyenlerin alayını Cehennem'e, günah işleyenleri Cennet'e almaz mıyın?"

Yüce İrabbım " Evet o konuda hağlısın. Senin bir şey dediğin yok." Dedikten sonra meleklerle dönmüş " Ula siz hala burada mısınız? Gıvrag olun. Şu namıssız cavırı bağlayın. Ne su ne ekmek verin.

Eyvaaahhhh. Torunun gözler kapanmaya başladı. Tam da korktuğum gibi çocuk uyumaya başladı. Olamaaazzzz. Aha da uyudu.

Dede, torunu uyuyunca haliyle sustu .Ben - aslında bildiğim ama böyle bir anlatımına ilk defa şahit olduğum- bu kıssanın devamını dinlemek için can atıyordum. Yavaşça adamın omzuna dokundum.

-Abi Allah'ını seversen kesme. Bak buraya kadar can kulağıyla dinledim seni. Gerisini bana anlat.

Dede, hafif yan dönerek anlatmayı sürdürdü.

-Daha elli sene dolmadan Şeytan başlamış ağlemeye. " Ne olur bene ekmek verin, su iledin. Len sizin Allah'ınız kitabınız yok mu? Müslümana bu yapılır mı?" Diye.

-Pardon..Şeytan mı diyor " Müslümana bu yapılır mı" Diye?

-He Şeytan deyo.

-Eeeee?

-Yüce İrabbım Şeytanı'ın ağlemelerini duyveemiş. Meleklerle " Çözün şerefsizi, getirin huzuruma." demiş. Melekle, Şeytan'ı İrabbımın huzuruna ilediveemişler. İrabbım sormuş: " De bagem. Ben kimin, sen kimsin?"

Şeytan cuvab veemiş: " Sen Canab-ı Rabbül aleminsin, ben ise aciz bir kulunum"

Yüce İrabbım. " Hımmmm, aglın başına geldi nihayet ha" Dedikten sonra meleklerle emretmiş: " Tez bu deyyusa güzel bir zeytinyağlı Ayşegadin fasulye, piriç pilavı yapıverin. Bolca ayranı da unudmayın. Haa datlı olarak da bol yımırtalı revani yapverin gari."

Şeytan adılveemiş: "Guru soğan da isterin."

İrabbım " Tamam len tamam. Madem ki sen benim Rabbül alemin olduğunu kabul ettin, sene ikramiye olarak bir baş da guru soğan veriyon yemeğin yanında" Demiş.

- Zeytinyağlı Ayşekedin fasulye, pirinç pilavı, ayran, revani, kuru soğan mı?

Dede gevrek gevrek güldü.

-Gelin aşama onları yapverecedi. Aglıma onlar gelveeedi. Yani Şeytan Allah'a " Sen Rabbül Aleminsin, ben aciz bir kulunum" Dedikten sonra Yüce İrabbım, izzetiyle Şeytan'ı doyurmadan göndermemiştir huzurundan değil mi?

-Haklısın abi. Rabbimin izzet ve keremi o kadar boldur ki O isterse Şeytanı bile aç koymaz. Allah razı olsun. Çok güzel bir kıssaydı. Peki sence bu kıssanın ana fikri nedir.?

Dede yüzüme baktı bir müddet. Sonra cevap verdi:

-Ben ana fikir, buba fikir aanamam. Aanadığım bir şey vaasa o da İrabbım , Şeytan'a iyi ayar vermiş. Ve tabii ki bi de "İrabbım hiç gimseyi açlıkla terbiye ediveemesin."

- Haa haa haaaa. Sanırım en doğru sonuç bu:Allah, Şeytan'a iyi ayar vermiş ve Allah kimseleri açlıkla terbiye etmesin" Allah razı olsun abi.

-Allah senden de ırazı olsun.

*****

Bu ülkenin ne güzel insanları var değil mi? Yeter ki onların sözlerine kulak verelim. Anlattıklarını

dinleyelim. Varsın anlattıkları hikaye olsun, varsın kendilerinden bir sürü şey katsınlar. Varsın anlatılanlar bilimsel olmasın. Yahu her şeyde ille de bilim aramak zorunda mıyız? Evet... Camilerde hocalardan, Ramazan aylarında koskoca İlahiyat Profesörlerinden , şimdi de bir abiden, bir dededen dinlediğim şu kıssada ilim yoktu elbette ama irfan olmadığını kim söyleyebilir?